

Glossa

Som el Cos de Crist!

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'any vinent es compliran set-cents anys de la primera processó de Corpus a la ciutat de Vic. Fou l'any 1318 quan per primera vegada pels carrers d'una ciutat de Catalunya es va portar solemnement el Santíssim Sagrament, fent expressió pública de la fe en la presència real de Crist sota les espècies sacramentals del pa i del vi. La raó d'aquesta expressió pública no rau en el desig de celebrar amb solemnitat, sinó que té la seva arrel en la consciència de la grandesa admirable del sagrament de l'Eucaristia. És tanta l'admiració que hi ha en el cor del creient, que no pot pas restar reclosa en els murs dels temples, sinó que demana sortir en expressió joiosa i festiva. El gran do de l'Eucaristia, Crist donant-se per amor, no és solament per als qui creiem en ell, sinó per a tots els homes.

Quan portem en processó Crist, realment present en el sagrament de l'Eucaristia, expressen també qui som nosaltres, els qui creiem en Jesús. Nosaltres som el Cos de Crist! Aquesta és la nostra identitat més pregona. Els qui hem estat batejats i hem rebut el do de l'Esperit Sant, ens alimentem del Cos de Crist per esdevenir, cada vegada més, el que ens alimenta. I així és: els qui ens alimentem de Crist som el seu Cos; els qui participem de la matei-

xa taula esdevenim, no sols una família o una comunitat, sinó que, encara més, esdevenim un sol cos, el Cos de Crist. Realment som un Cos, amb tot el que això significa. Certament que aquest és el do que hem rebut i que hem d'acollir. La crida a esdevenir més germans, més comunitat, més un cos, ha de ressonar sempre com una exigència que brolla del do rebut.

El qui reconeix Crist present en l'Eucaristia i s'alimenta d'ell, esdevenint el seu Cos, sent, al mateix temps, que tot germà és algú que em pertany, és part del mateix Cos. I, si és algú que em pertany, comparteixo amb ell les seves alegries i els seus sofriments, les seves esperances i els seus neguits. L'adoració de Crist, el qui dóna la vida pels seus amics, és inseparable de la caritat envers el germà necessitat. Per això la festa de Corpus és també el Dia de la Caritat. Hem de donar el nostre suport a Càritas amb la nostra aportació econòmica ben generosa. Siguem agraïts als qui fan present Càritas en els nostres pobles i ciutats. Càritas brolla de la taula de l'Eucaristia; la seva missió és la de fer present entre els més pobres i necessitats el do d'amor que hi ha en el cor dels qui som el Cos de Crist.

